

[Jørgen Jørgensen.]

Da jeg altsaa ikke skal anmode om Tilladelse til at hjælpe med til at klargøre for Befolkningen, hvor vanskelige Forholdene er, maa jeg maaske have Lov til, idet jeg heller ikke vil melde mig som en af dem, der kræver ind, at stille et ganske enkelt Spørgsmaal til den højtærede Handelsminister, et Spørgsmaal, der kan besvares med et enkelt Ord. Forleden Dag fik jeg figurlig talt Revolveren sat for Brystet af en Sogneraadsformand, der stillede mig følgende Spørgsmaal: Er det tilladt at udlevere Petroleum til Madlavning til Folk, der overhovedet ikke har noget som helst at fyre med, og som bor uden for de bymæssige Dele af Kommunen? Jeg sagde til den paagældende: Det tror jeg ikke det er. Men saa trak han figurlig talt Revolveren op og sagde: Hvad vilde du have gjort, hvis det var dig, der blev stillet over for den Situation, at en Kone kommer og siger: Min Mand maa gaa paa Arbejde om Morgenens paa tør Mad, og naar han kommer hjem om Aftenen, faar han heller ikke andet end tør Mad, vi har intet at fyre med. Jeg svarede, at jeg vilde have gjort det samme som den Mand i Worms, vi alle kender, der slog de kendte Sætninger op paa Døren, og saa vilde jeg have afventet, hvad der vilde ske.

Jeg har ogsaa været ude for en Sogneraadsformand, som sagde: Jeg hørte Handelsministeren i Radioen sige, at i bymæssige Kommuner kunde man faa Petroleum. Det følgende hørte jeg ikke, jeg skyndte mig at holde op med at lytte, for saa havde jeg i alt Fald ikke hørt, at det ikke gjaldt de andre Kommuner, og efter det, jeg hørte, administrerede jeg. (*Landbrugsministeren* [Erik Eriksen]: Hvad hedder han?). Det kan den højtærede Minister faa at vide, naar Mødet er forbi; jeg tror ikke, Formanden tillader, at Navnet nævnes her fra Talerstolen; men naturligvis har jeg Navnet. Vi, der bor i ikke-bymæssige Kommuner, er underkastet de samme vanskelige Vilkaar. Og det kan da ikke være rigtigt, at man skal nægte de Mennesker det absolut nødvendige, naar Mærkerne og Varene er der i de Kommuner; det behøver ikke at være i Tøndevis af Petroleum. Man har altsaa den Opfattelse, at det ikke er tilladt at udlevere Petroleum, og jeg vil derfor gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke kunde lade sig gøre at finde en Ordning her, ellers bliver de Mennesker behandlet helt forkert. Kunde man ikke vise saa megen Smidighed i Administratio-

nen af Loven, at man indrømmer en velvillig Fortolkning paa dette Punkt?

I øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til fortsat velvillig Behandling i dette høje Ting.

Fr. Kristiansen: Naar mit Parti har været med til at gennemføre en Lovgivning af denne Art lige fra 30'erne, skyldes det, at Partiet har været klar over, at en saadan Lovgivning var nødvendig, og ansvarsbevidst har taget Konsekvenserne heraf. Denne Lovgivning er stadig paakrævet og har flere Formaal. Den er stadig et nødvendigt Redskab for at sikre Overholdelsen af vore Handelsaftaler og sikre vor Betalingsbalance. Nu for Tiden, da vi lever under den saakaldte Spareplan, maa en af de vigtigste Opgaver være saa vidt muligt at sikre denne Plans Gennemførelse. I den vanskelige Situation, som vort Land befinder sig i, er det afgørende nødvendigt at sikre os de for Landets Produktion og Befolkningens Forbrug mest nødvendige Varer, saa at Genopbygningen af vort Erhvervsliv og Fremskaffelsen af de for Befolkningen nødvendige Boliger kan ske i hurtigst muligt Tempo.

Selve Spareplanen tror jeg er ret fornuftigt opbygget. Det kan altid diskuteres, om de mere luksusbetonede Varer er trængt saa langt i Baggrunden, som Situationen kræver, men man forstaar nok Regeringens Ængstelse for at beskære Nydelsesmidlerne i højere Grad end strengt nødvendigt. Mange mener, at naar Spørgsmaalet om Middags cigaren er løst, er der en hel Del andre Vanskeligheder, som løser sig af sig selv. Berettigelsen af en saadan Betragtning tør jeg ikke benægte, selv om jeg mener, at øget Sparsommelighed med Hensyn til Forbrug af luksussagtig Karakter for Tiden er en Pligt for enhver ansvarsbevidst Borger i Landet.

I denne Forbindelse kan man ogsaa anstille Betragtninger om den Udpumpning af Købekraft, der faktisk har fundet Sted i det sidste Aars Tid, og som vi alle sammen har Medansvar for. Det gælder i Virkeligheden alle Grupper af Befolkningen, at de er kommet i Besiddelse af en større Købekraft ved de forskellige Lovforanstaltninger, som er gennemført, men i det lange Løb vil det modvirke den Tilbagevendelse til mere normale Forhold, som vi vistnok alle længes efter. Der er ingen Tvivl om, at der i Befolkningen er en større Købekraft, end Tilstedeværelsen af Varer berettiger, og det er det, der i nogen Maade medfører den Spænding mellem Varemængde og Købekraft, som stadig er til Stede.